

Thánh Lễ Là Cuộc Tưởng Niệm Chữa Lành Ký Ức của Chúng Ta

Sau đây là bản dịch [Bài giảng lễ Minh Máu Thánh Chúa](#) ngày 14 tháng 6 năm 2020 của Đức Giáo hoàng Phanxicô tại Vương Cung Thánh Đường Thánh Phêrô, về việc “Bí tích Thánh Thể chữa lành ký ức của chúng ta”.

Phaolô Phạm Xuân Khôi

"Hãy nhớ lại tất cả những chặng đường mà Chúa là Thiên Chúa của các ngươi đã dẫn dắt các ngươi" (Đnl 8:2). Bài đọc Thánh Kinh hôm nay bắt đầu bằng lệnh truyền này của Ông Môsê: “Hãy nhớ!” Ngay sau đó, Ông nhắc lại: "Đừng quên Chúa là Thiên Chúa của ngươi" (câu 14). Thánh Kinh đã được ban cho chúng ta để chúng ta có thể thắng vượt được việc lãng quên Thiên Chúa của mình. Nhớ điều này khi chúng ta cầu nguyện là điều thật là quan trọng! Như một Thánh vịnh đã dạy: "Tôi sẽ nhớ lại những việc Chúa làm; vâng, tôi sẽ nhớ lại những điều kỳ diệu của Ngài từ thuở xa xưa" (Tv 77:11). Nhưng còn phải nhớ cả những điều kỳ diệu mà Thiên Chúa đã thực hiện trong cuộc đời của chúng ta.

Điều quan trọng là phải nhớ lại những điều tốt đẹp mà chúng ta đã nhận được. Nếu chúng ta không nhớ đến điều ấy, chúng ta sẽ trở nên người xa lạ với chính mình, "những người qua đường" của cuộc sống. Nếu không có trí nhớ, chúng ta sẽ tự bứng rễ khỏi mảnh đất nuôi dưỡng chúng ta và để mình bị cuốn đi như những chiếc lá bay trong gió. Tuy nhiên, nếu chúng ta nhớ, chúng ta sẽ tự cột chặt mình bằng sợi dây ràng buộc chắc chắn nhất; chúng ta cảm thấy mình là một phần của một lịch sử sống động, trải nghiệm sống động của một dân tộc. Trí nhớ không phải là điều gì riêng tư. Nó là con đường liên kết chúng ta với Thiên Chúa và với tha nhân. Đây là lý do tại sao trong Thánh Kinh, ký ức về Thiên Chúa phải được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác. Những người cha được lệnh phải kể chuyện cho con cái mình, như chúng ta đã đọc trong

một đoạn văn tuyệt đẹp. “Ngày sau Khi con cái anh em hỏi anh em rằng, ‘Các huấn lệnh, lề luật, và mệnh lệnh này, mà Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, đã truyền cho cha, có ý nghĩa gì?’ thì anh em hãy trả lời, ‘Chúng ta đã làm nô lệ... [hãy nghĩ đến toàn thể lịch sử nô lệ!], và Thiên Chúa đã làm những dấu chỉ và phép lạ... trước mắt chúng ta’” (ĐNL 6:20-22). Chúng ta sẽ truyền lại ký ức này cho con cái mình.

Nhưng có một vấn đề: điều gì sẽ xảy ra nếu chuỗi mắt xích truyền tải ký ức này bị gián đoạn? Và làm sao chúng ta có thể nhớ những gì chúng ta chỉ nghe, nếu chúng ta không trải nghiệm? Thiên Chúa biết điều đó khó khăn như thế nào, Ngài biết trí nhớ của chúng ta yếu đến mức nào, nên Người đã làm một điều đáng chú ý: Người để lại cho chúng ta một Lễ Tưởng Niệm. Người không chỉ để lại cho chúng ta những lời nói, vì chúng ta dễ quên những gì chúng ta nghe. Người cũng không chỉ để lại cho chúng ta Thánh Kinh, vì chúng ta dễ quên những gì chúng ta đọc. Người không chỉ để lại cho chúng ta những dấu chỉ, vì chúng ta có thể quên ngay cả những gì chúng ta thấy. Người đã ban cho chúng ta Lương thực, vì không dễ quên một điều gì đó mà chúng ta thực sự đã nếm. Người để lại cho chúng ta Bánh mà Người thực sự hiện diện, sống động và có thật, với tất cả hương vị Tình Yêu của Người. Khi đón nhận Người, chúng ta có thể nói: "Người là Chúa; Người nhớ đến tôi!" Đó là lý do tại sao Chúa Giêsu đã nói với chúng ta: "Hãy làm điều này mà nhớ đến Thầy" (1 Cr 11:24). Hãy làm! Bí tích Thánh Thể không chỉ là một hành động tưởng nhớ; đó là một sự thật: Lễ Vượt Qua của Chúa một lần nữa hiện diện cho chúng ta. Trong Thánh Lễ, Cái Chết và Sự Phục Sinh của Chúa Giêsu được đặt trước chúng ta. Hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy: hãy cùng nhau cử hành Thánh Lễ như một cộng đồng, như một dân tộc, như một gia đình, để tưởng nhớ đến Thầy. Chúng ta không thể sống thiếu Thánh Thể, vì đó là sự tưởng niệm của Thiên Chúa. Và Thánh Thể chữa lành ký ức bị tổn thương của chúng ta.

Thánh Thể trước hết chữa lành ký ức bị mờ côi của chúng ta. Chúng ta đang sống trong thời đại mờ côi lớn lao. Thánh Thể chữa lành ký ức mờ côi. Rất nhiều người có ký ức bị đánh dấu bởi sự thiếu tình cảm và sự thất vọng cay đắng do những người đáng lẽ phải yêu thương họ nhưng lại làm cho trái tim họ bị bỏ rơi như kẻ mờ côi. Chúng ta muốn quay lại và thay đổi quá khứ, nhưng chúng ta không thể. Tuy nhiên, Thiên Chúa có thể chữa lành những vết thương này bằng cách đặt vào ký ức của chúng ta một tình yêu lớn hơn: Tình Yêu của chính Người. Thánh Thể mang đến cho chúng ta Tình Yêu trung thành của Chúa Cha, chữa lành cảm giác mờ côi của chúng ta. Thánh Thể mang đến cho chúng ta Tình Yêu của Chúa Giêsu, Tình Yêu đã biến đổi một ngôi mộ từ kết thúc thành khởi đầu, và cũng có thể biến đổi cuộc sống của chúng ta như thế. Thánh Thể lấp đầy trái tim chúng ta bằng Tình Yêu an ủi của Chúa Thánh Thần, Đấng không bao giờ bỏ rơi chúng ta và luôn chữa lành vết thương của chúng ta.

Qua Bí tích Thánh Thể, Thiên Chúa cũng chữa lành ký ức tiêu cực của chúng ta, là sự tiêu cực thường thấm vào trái tim chúng ta. Thiên Chúa chữa lành ký ức tiêu cực này, là điều làm cho chúng ta luôn nghĩ đến lầm lỗi của mình và gây cho chúng ta ý niệm đáng tiếc rằng mình vô dụng, rằng mình chỉ phạm sai lầm, rằng chính mình là một sai lầm. Chúa Giêsu đến để nói với chúng ta rằng điều ấy không đúng. Người muốn ở gần chúng ta. Mỗi khi chúng ta đón nhận Người, Người nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta rất quý giá, rằng chúng ta là những vị khách mà Người đã mời đến dự tiệc, là những bạn hữu mà Ngài muốn dùng bữa cùng. Và không chỉ vì

Người rộng lượng, mà còn vì Người thực sự yêu thương chúng ta. Người nhìn thấy và yêu vẻ đẹp và lòng tốt của chúng ta. Chúa biết rằng sự dữ và tội lỗi không định nghĩa chúng ta; chúng là những căn bệnh, những bệnh truyền nhiễm. Và Người đến để chữa lành chúng bằng Bí tích Thánh Thể, chứa đựng các kháng thể chống lại ký ức tiêu cực của chúng ta. Với Chúa Giêsu, chúng ta có thể trở nên miễn nhiễm với nỗi buồn. Chúng ta sẽ luôn nhớ đến những thất bại, khó khăn, các vấn đề ở nhà và sở làm, những giấc mơ chưa thành của mình. Nhưng sức nặng của chúng sẽ không đè bẹp chúng ta được vì Chúa Giêsu hiện diện sâu sắc hơn, khích lệ chúng ta bằng Tình Yêu của Người. Đây là quyền năng của Bí tích Thánh Thể, biến đổi chúng ta thành người mang Thiên Chúa đến, người mang niềm vui đến, chứ không phải những điều tiêu cực. Chúng ta, những người đi Lễ, có thể tự hỏi: Chúng ta mang điều gì đến cho thế giới? Đó có phải là nỗi buồn và sự cay đắng của chúng ta, hay niềm vui của Chúa? Chúng ta có rước Lễ rồi tiếp tục phàn nàn, chỉ trích và cảm thấy thương hại cho bản thân mình không? Điều này không cải thiện được điều gì, trong khi niềm vui của Chúa có thể thay đổi cuộc sống.

Cuối cùng, Bí tích Thánh Thể chữa lành ký ức đóng kín của chúng ta. Những vết thương mà chúng ta giữ bên trong tạo ra những vấn đề không chỉ cho chúng ta mà còn cho người khác. Chúng làm cho chúng ta sợ hãi và nghi ngờ. Chúng ta bắt đầu bằng việc khép kín, và kết thúc bằng sự hoà nghi và thờ ơ. Những vết thương của chúng ta có thể làm cho chúng ta phản ứng với người khác bằng sự xa cách và kiêu căng, với ảo tưởng rằng bằng cách này chúng ta có thể kiểm soát được tình hình. Nhưng đó thực sự là một ảo tưởng, vì chỉ có tình yêu mới có thể chữa lành sự sợ hãi tận gốc rễ và giải thoát chúng ta khỏi sự ích kỷ đang giam hãm chúng ta. Và đó chính là điều Chúa Giêsu làm. Người nhẹ nhàng đến gần chúng ta, trong sự đơn sơ của Mình Thánh. Người đến như một tấm Bánh bị bẻ ra để phá vỡ lớp vỏ ích kỷ của chúng ta. Người hiến thân để dạy chúng ta rằng chỉ bằng cách mở lòng mình ra, chúng ta mới có thể thoát khỏi những rào cản bên trong, thoát khỏi bệnh tê liệt của con tim.

Chúa Giêsu, qua việc hiến Mình cho chúng ta trong sự đơn sơ của tấm bánh, cũng mời gọi chúng ta đừng lãng phí đời mình để theo đuổi vô số ảo tưởng mà chúng ta nghĩ rằng mình không thể sống mà không có chúng, nhưng lại làm cho lòng chúng ta ra trống rỗng. Bí tích Thánh Thể thỏa mãn cơn đói vật chất của chúng ta và khơi dậy ý muốn phục vụ trong chúng ta. Bí tích này nâng chúng ta lên trên nếp sống thoải mái và lười biếng của chúng ta và nhắc nhở chúng ta rằng mình không chỉ là những cái miệng cần được cho ăn, mà còn là đôi tay của Người, để được sử dụng hầu giúp nuôi sống những người khác. Đặc biệt là bây giờ, chúng ta phải chăm sóc những người đói khát thức ăn và phẩm giá, những người không có việc làm và những người đang đấu tranh để tiếp tục sống. Và chúng ta phải làm điều này một cách thật sự, thật như Bánh mà Chúa Giêsu ban cho chúng ta. Cần có sự gần gũi thật sự, cũng như những mối dây liên đới thật sự. Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa Giêsu đến gần chúng ta, vậy chúng ta đừng quay lưng lại với những người chung quanh.

Anh chị em thân mến, chúng ta hãy tiếp tục cử hành Thánh Lễ: Cuộc Tưởng Niệm chữa lành ký ức của chúng ta. Chúng ta đừng bao giờ quên: Thánh Lễ là Cuộc Tưởng Niệm chữa lành ký ức, ký ức của trái tim. Thánh Lễ là kho báu phải được đặt lên hàng đầu trong cả Hội Thánh và trong cuộc sống của chúng ta. Và chúng ta cũng hãy tái khám phá việc Châu Thánh Thể, tiếp tục công việc của Thánh Lễ trong chúng ta. Điều này sẽ mang lại cho chúng ta nhiều điều tốt đẹp, vì nó chữa lành chúng ta từ bên trong. Đặc biệt là bây giờ, khi nhu cầu của chúng ta rất lớn.

Câu Hỏi để Suy Nghĩ

Dựa trên giáo huấn của Đức Thánh Cha về *Thánh Lễ là Cuộc Tưởng Niệm chữa lành ký ức của chúng ta*, hãy suy nghĩ và trả lời những câu hỏi dưới đây.

1. Tôi thường xuyên dành thì giờ để suy niệm về những cách Chúa hiện diện trong cuộc đời của tôi như thế nào? Tôi có thể nhớ lại những "điều kỳ diệu" nào nhắc nhở tôi về lòng nhân từ và lòng trung thành của Người?
2. Việc rước Lễ đã giúp tôi vượt qua những cảm giác tiêu cực, cô lập hoặc tự ti bằng những cách nào? Làm sao tôi có thể để Tình Yêu có sức biến đổi của Chúa Giêsu hướng dẫn các tương tác của tôi với người khác?
3. Tôi đang đáp lại lời mời gọi của Chúa Giêsu để phục vụ người khác, đặc biệt là những người đói khát, bị thiệt thòi hoặc đang cần giúp đỡ như thế nào? Tôi có thể thực hiện những bước cụ thể nào để thể hiện sự gần gũi và đoàn kết thực sự trong cuộc sống hàng ngày của tôi?